

[DE MAQUETTE]

LANGE DAGREIS NAAR DE NACHT

Op een bierkaartje ontwierp Jan Versweyveld deze wenteltrap. Centraal meubel in het decor van *Lange dagreis naar de nacht*. Dit is Eugene O'Neills meest autobiografische stuk over een gezin dat op een erg rare manier 'aan elkaar hangt'. Ze hebben elkaar lief door dit vooral niet te tonen en in drank- en drugsverslavingen te vluchten. Die verslaving is het DNA dat het gezin samenhoudt. Versweyveld vat die sfeer in een grote lege kamer met een raam waarachter het eeuwig nacht is.

In de ruimte staan een tafel (als verzamelpunt voor de familie) en de wenteltrap, die leidt naar de kamer waar de moeder haar morfinespuit bewaart.

De ruimte heeft geen deuren. De familieleden zijn er tot elkaar veroordeeld. Het is een huis dat maar geen thuis wil worden. De ruimte is 'als een canvas waarop de personages en hun handelingen als penseelstreken achterblijven', aldus regisseur Ivo Van Hove. (E.V.S.)

LANGE DAGREIS NAAR DE NACHT

Toneelgroep Amsterdam

Tot 13/12 in Nederland en Vlaanderen.

Van 10 tot 12/10 in De Singel.

tga.nl, desingel.be